Enderrock | Enderrock | Actualitzat el 16/05/2019 a les 12:00

Xavier Calvet: «M'agrada ampliar l'espectre per acabar fent música sense etiquetes»

Aquest dissabte 18 de maig el cantant actua a la Fàbrica Moritz en el seu primer concert de presentació

Xavier Calvet i la seva banda | Mònica Pallí

Aquest dissabte 18 de maig **Xavier Calvet** farà la presentació oficial a Barcelona del seu segon disc en solitari, *Crosswinds* (Bcore, 2019), que es va publicar el passat mes de març. Aquest primer concert a la Fàbrica Moritz a les 21.30 h, emmarcat en el cicle Backstage, el farà acompanyat de tota la seva banda, formada per membres músics de contrastada experiència com Santi Garcia (Ultramarinos Costa Brava, **No More Lies**, **Vistalegre**), Guille Caballero (**Els Surfing Sirles**, **Joan Colomo**) i Vidal Soler (**Copa Lotus**, **Mareta Bufona**, **Els Pets**). Hem parlat amb l'ex-**Bullitt** per saber més d'aquest nou àlbum.

Com enfoques aquest disc? El discurs que donaràs el tens preconcebut un cop et poses a compondre o apareix quan has acabat el repertori?
No hi ha res preconcebut, aquest cop també he fet les lletres dues o tres setmanes abans d'anar a gravar, de manera que dono molta importància al que em surt de l'inconscient i al final acaben sent reflexos del que soc just en aquell punt precís de la meva vida. Després quan les rellegeixo ho veig tot més clar, aquesta vegada hi he vist moltes preguntes: Cap on vaig? Vull ser pare?

Estic bé amb la feina que tinc? L'edat em pesa? Quines coses em queden per fer? Hi ha com un sentiment d'urgència perquè veus que ja t'ha passat mitja vida pel davant.

Al mateix temps, però, musicalment sembla que et relaxis, que la urgència pop-punkera de Bullitt desaparegui i que tinguis ganes d'experimentar. On queda aquell nervi del teu anterior grup?
Ja amb l'anterior disc en solitari tenia ganes de fer coses diferents. **Bullitt** m'ha alegrat molt la vida durant molts anys, a més la manera tràgica com va acabar tot plegat ha fet que tingui la banda com una cosa molt mitificada de la meva vida. Sempre m'ha agradat música molt diferent i potser amb **Bullitt** hi havia moltes influències que quedaven amagades i ara, en canvi, ho he pogut explotar. Tot i això, la manera de fer les cançons continua sent la mateixa.

Video: https://www.youtube.com/watch?v=9OZ1a8uwh8c
Aquest atreviment a l'hora d'experimentar t'ha fet arribar a fer ús de l'*autotune* i tot!
Sí, va ser en Borja, la mà dreta de Santi Garcia a Ultramarinos, que ho va voler provar i ens va molar com quedava. Aquest disc l'hem gravat els mateixos que l'anterior i la manera de funcionar també ha estat igual: jo porto els temes amb la guitarra i entre tots els músics anem veient quina direcció han de prendre. Jo els vaig posant en situació els vaig dient el to que haurien d'agafar, si s'han d'assemblar més a aquest grup o aquell altre.

I quins grups han sortit a l'estudi aquesta vegada?
N'hi ha que surten sempre com **Teenage Fanclub**, per exemple. I des que he pres aquest nou camí en solitari hi ha noms que sempre he portat a la motxilla com **Tom Petty** o **R.E.M.**, que ara si que he pogut emular i que fan que tot el disc tingui aquest to a *americana*. Després últimament també he estat escoltant molt artistes com **Maritime** o **Fountains of Wayne**, i això ha fet que el disc acabi sonant més pop que el primer, aquest és molt més hivernal, l'altre era més de taverna, més càlid.

Què t'ha suposat el fet de passar a fer una música molt més accessible per al públic general?
M'ha obert un món musical al qual no havia tingut accés. La veritat és que ara puc arribar a molta més gent, només pel fet d'haver decidit fer aquest tipus de música, sense plantejar-me res pel que fa a promoció. Pot agradar a la meva tieta o a la meva germana, i això m'agrada perquè amplies l'espectre i acabes fent música sense etiquetes. També m'ha anat bé perquè m'he tret prejudicis de sobre, sempre he fet el que sentia i ara em tocava fer això, ha estat un exercici de sinceritat amb mi mateix molt bèstia.

Ofereixes una música que d'alguna manera és més comercial. T'has plantejat més seriosament aquest somni de viure de la música?
Ara em trobo gent amb qui ens coneixem de fa temps i quan els dic que encara estic ficat en mogudes musicals flipen, jo amb això ja en tinc prou. Perquè amb el temps acabes veient que l'important és no perdre les ganes i continuar fent coses. Si no hi hagués música pel mig, seria una persona desgraciada i trista, trobo que és una sort que segueixi interessat en tot el que envolta la música. L'objectiu primordial és anar evolucionant més que no pas la dedicació completa. Per exemple, el fet de tenir un grup (**Jamie 4 President**) amb en Borja (**Please Wait**, **Banani**, **Ultimate Frisbee**), que té poc més de vint anys, em flipa. Em fa connectar amb històries que no sabia ni que existien.

Fa uns mesos vàrem estrenar a Enderrock.cat la cançó "The sunlight Brigade", que ens en pots dir?
"The sunlight Brigade" parla del fil que ens connecta, és com jo entenc que està muntat el tinglado de la vida i la mort. Estem connectats als nostres ancestres i als nostres descendents, la vida és un cicle inacabable. Em diuen si m'he tornat religiós, i jo els dic que no, només que tinc aquesta visió romàntica de la vida, penso que hi ha alguna cosa que ens lliga amb una mena de força que és per sobre de nosaltres.

Xavier Calvet i la seva banda Foto: Mònica Pallí